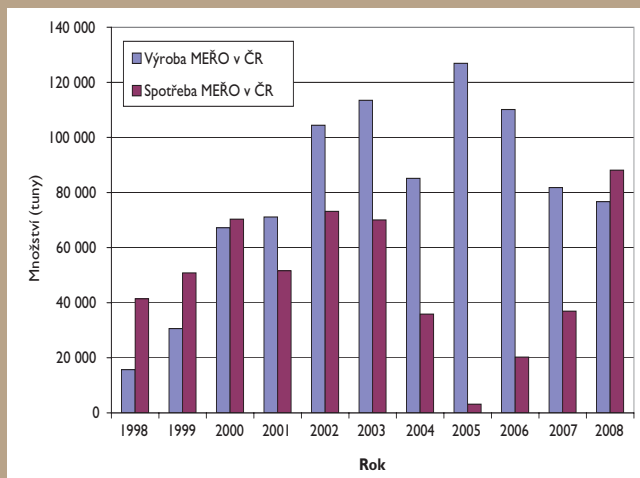

vání takovýchto vysokoprocenních a čistých biopaliv je potřeba speciální úprava pohonných jednotek a jejich prodej vyžaduje oddělené výdejní stojany. Nejběžnější vozidla v EU a ve světě určená pro spalování biopaliv jsou tzv. vozidla FFV (flexi-fuel vehicles), která umožňují mísit benzín s bioetanolem v téměř libovolném poměru.

EU si klade za cíl využívat do roku 2010 takové množství biopaliv v dopravě, které odpovídá 5,75 % energetické spotřeby. Cíl pro rok 2020 představuje náhradu fosilních pohonných hmot obnovitelnými zdroji ve výši 10 %.

V ČR využívání biopaliv v dopravě upravuje především zákon o ochraně ovzduší, který ukládá distributorům paliv povinnost dodávat na trh minimální podíl biopaliv z celkového množství pohonných hmot. Od roku 2009 je tento podíl 4,5 obj.% biopaliv nahrazujících motorovou naftu a 3,5 obj.% biopaliv nahrazujících benzín. V následujících letech je počítáno s dalším navýšením podílu biosložek v palivu. Uvedené nízkoprocenní směsi biopaliv jsou uplatňovány bez jakýchkoliv dotací, naproti tomu vysokoprocenní a čistá biopaliva budou podporována formou snížení nebo osvobození od spotřební daně z minerálních olejů již v průběhu roku 2009.

V roce 2008 tvořil v ČR podíl biopaliv v celkovém množství využitých pohonných látek v dopravě

2,23 hm.%. V uvedeném roce bylo v ČR spotřebováno 87 tis.t MEŘO a 51 tis.t bioetanolu, přičemž výrobní kapacity ČR dosahovaly 312 tis.t MEŘO a 213 tis.t bioetanolu. Jak je vidět, celkové výrobní kapacity biopaliv jsou nanejvýš dostačující a i v příštích letech, kdy se očekává nárůst spotřeby biopaliv, bude ČR schopna svoje energetické potřeby v oblasti obnovitelných energetických zdrojů v dopravě pokrýt.

Kontakt:

Ministerstvo zemědělství ČR

Těšnov 17, 117 05 Praha I

Tel.: 221 811 111

www.mze.cz, e-mail: info@mze.cz

BIOPALIVA V DOPRAVĚ ŠANCE PRO ZEMĚDĚLSTVÍ

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Biopaliva v dopravě Šance pro zemědělství

Pohonné hmoty vyrobené ze zemědělských produktů, kapalná biopaliva, jsou jedním z mnoha druhů obnovitelných zdrojů energie a představují perspektivní náhradu fosilních paliv na bázi ropy. Naprostá většina států Evropské unie dnes uplatňuje v dopravě větší či menší množství biopaliv. Největšími spotřebiteli biopaliv v Evropě jsou Německo, Francie a Švédsko, v celosvětovém měřítku pak Brazílie a USA.

Přínos biopaliv z hlediska ochrany životního prostředí spočívá zejména v úspoře skleníkových plynů uvolňovaných do ovzduší a tím i v ochraně klimatu. Nejrozšířenější skleníkový plyn oxid uhličitý vzniká při spalování prakticky všech látek obsahujících uhlík, tedy i při spalování fosilních paliv a biopaliv. Avšak v případě biopaliv nedochází k navýšení množství oxidu uhličitého v atmosféře, neboť rostliny, z nichž bylo takto spálené biopalivo vyrobeno, během svého růstu odpovídající množství tohoto plynu díky fotosyntéze pohltily.

Dalším neméně důležitým přínosem biopaliv pro ČR resp. celou EU je snižování závislosti na importovaných především neobnovitelných zdrojích energie (tj. ropa a zemní plyn). Biopaliva a zejména celý jejich výrobní řetězec otevírá další pracovní příležitosti a odbytiště pro domácí průmysl a zemědělství.

Často medializovaný negativní dopad biopaliv na cenu a dostupnost potravin v EU se ukázal jako nepodložený a zcela nepravdivý. V rámci ČR odpovídají osevní plochy pro plodiny určené k výrobě biopaliv jen několika jednotkám procent v porovnání s celkovou plochou orné půdy. V zemědělství navíc dochází pravidelně k vzniku nadprodukce a právě biopaliva představují nejsmysluplnější využití těchto surovin. Kromě toho začnou být v nejbližších letech využívána tzv. biopaliva II. generace, která jsou vyráběna výhradně z nepotravinářských komodit.

Surovinami pro výrobu tradičních biopaliv jsou obecně plodiny bohaté na oleje nebo na cukry. V podmínkách ČR jde zejména o řepku olejku, pšenici a cukrovou řepu, v celosvětovém měřítku jde např. o cukrovou třtinu a kukuřici. Surovinami pro výrobu biopaliv II. generace mohou být rychle rostoucí dřeviny, energetické rostliny, odpadní dřevo a dřevní štěpka, anebo další zbytková biomasa ze zemědělské výroby.

Nejběžnějšími biopalivy v ČR jsou metylester řepkového oleje (MEŘO) a bioetanol (také biolíh). Uvedená biopaliva zpravidla nejsou využívána v čisté podobě, nýbrž ve směsích o různých koncentracích. V případě, že tvoří podíl v palivu do výše 5 %, mohou být výsledná paliva využívána ve všech motorech bez jakýchkoliv obtíží. Vzhledem k tomu, že tato biopaliva splňují veškeré kvalitativní normy pro pohonné hmoty, není na přítomnost biosložek v palivu na výdejních místech nijak upozorňováno. Existují také čistá biopaliva a vysokoprocenní směsi biopaliv. Příkladem může být palivo E85, které obsahuje podíl bioetanolu do 85 %, palivo E95 s obsahem bioetanolu 95 %, směsná motorová nafta (SMN30) s obsahem 30 % MEŘO, čistý řepkový olej, bioplyn, aj. Právě uplatňování SMN30 má v ČR dlouhou tradici, neboť toto palivo bylo využíváno již v devadesátých letech minulého století. Pro využí-

